

Arrest

**nr. 71 824 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 november 2011.

Gelet op de beschikking van 28 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot E.D. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar echtgenoot wordt bij arrest nr. 71 823 van 13 december 2011 als volgt gemotiveerd:

“Verzoeker voert ter ondersteuning van zijn asielaanvraag (i) diverse discriminaties aan omwille van zijn etnische afkomst, (ii) problemen waarvoor interne bescherming mogelijk is, en (iii) problemen van medische aard.

Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan de bewering als zou verzoeker om socio-economische redenen gevlucht zijn, ontkent verzoeker in zijn verzoekschrift ook dat hij om economische redenen gevlucht is.

De bestreden beslissing stelt vast dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden, de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, er concrete oplossingen en maatregelen genomen worden voor dit probleem en dat volgens zijn verklaringen hij in Servië recht had op sociale steun en kindergeld waardoor er in zijn hoofdte bijgevolg niet kan gesproken worden van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast wordt vastgesteld dat er in Servië voor verzoekers overige aangevoerde problemen afdoende maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Wat betreft verzoekers medische motieven, stelt de bestreden beslissing vast dat deze op zich niet onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève vallen, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing. Hij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het uiten van kritiek, en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel concrete elementen aan te halen die bovenstaande vaststellingen weerleggen.

Waar verzoeker opmerkt dat hij noch op het ogenblik van zijn asielaanvraag noch tijdens het verhoor kennis heeft kunnen nemen van de rapporten waar in de bestreden beslissing naar verwezen wordt, wijst de Raad er op dat geen enkele bepaling voorhanden is die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht tot dergelijke kennisgeving.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land.”

Bijaldien lijkt verzoekster evenmin in staat om aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER